

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2020/2

Kibocsátás perui misszióba

„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Misszió a perui Andokban

Áldás, békesség! A Then család vagyunk, és ezúton is szeretnénk üdvözölni a gyülekezetet és röviden bemutatkozni. Simon gyermekorvos, Észak-Bajorországból származik, ahol most is élünk. Fruzsina (leánykori nevén Gáborjáni-Szabó) debreceni, és itt is tanult közgazdásznak. Három lányunkat Lujzinak, Áginak és Zsuzsinak hívják.

15 éve ismerkedtünk meg egy missziós projekt önkénteseiként Spanyolországban. Ezután döntött úgy Simon, hogy 2 évre Debrecenbe jön, és itt kezdi el orvostudományi tanulmányait. Ebben az időszakban a Nagyerdei Gyülekezet tagjai voltunk, ahova Fruzsina szülei is járnak. Itt részt vettünk a gyermekorás szolgálatban. Az esküvőnk is a Nagyerdőn volt, majd egy évvel később megszületett az első lányunk. Ezután költöztünk Németországba, ahol Simon befejezte tanulmányait és a gyermekszakorvosi képzést. Mióta megismerkedtünk foglalkoztatott minket a külmisszió gondolata. Sok misszionáriussal álltunk személyes kapcsolatban, és azért imádkoztunk, hogy Isten megmutassa a nekünk szánt helyet. De az ajtók mind zárva maradtak. Idővel elfogadtuk, hogy a mi szolgálatunk Né-

metországban van, a gyülekezetünkben és más misszionáriusok támogatásában. Saját kertesházunkkal, három óvoda és iskolás gyermekkel, biztos munkahellyel nem tűnt úgy, hogy nagy változások várnak ránk.

2019. július 3-án megrázó hír ért minket: hirtelen elhunyt egy misszionárius barátunk, aki a Liebenzelli misszióval 31 éve szolgált Pápua Új-Guineában. Ő mindig hangsúlyozta a misszió sürgős és fontos voltát. Hirtelen elbizonytalanodtunk: „Helyén van még az életcélunk? Azért éljük-e az életünket, ami Istennek fontos?” Három nappal később Simon egy áhítatra készült, amikor Isten igéje a Zsidók 13,7-ből személyesen szólt hozzánk: „Ne feledkezzetek meg vezetőitekről, akik az Isten igéjét hirdették nektek. Figyeljétek életük végére, és kövessétek hitüket.” Ekkor nyilvánvalóvá vált számunkra, hogy most érkezett el az idő: az Úr a külmisszióba hív minket. Isten további igék és csodálatos vezetése által megerősítette elhívásunkat az azt követő napokban. A missziós projektet, amelyet támogatni szeretnénk, Diospi Suyának hívják. Ez a kifejezés a quechua indiánok nyelvén azt jelenti, hogy „Istenben bízunk”. Hosszú évek óta követjük ennek az egyedülálló, perui andokbeli missziós kórháznak az alapítását, majd működését.

A quechuák az egykor büszke inkák lezármazottjai. Ma nagyrészt az Andok

hegység magasan fekvő területein élnek, társadalmi kirekesztettségben. Az oktatás és egyéb infrastruktúra, valamint az ivóvíz- és egészségügyi ellátás hiányosságai, a szegénység és munkanélküliség mind hozzájárulnak a reménytelen hangulathoz, amely gyakran alkoholizmusba torkollik. A missziós projekt célja, hogy a felépült modern kórház, keresztyén iskola, médiacentrum és evangelizációs gyermekprogram révén a quechua indiánok kézzelfoghatóan megtapasztalhassák Isten szeretetét, és Jézusban a földi életen messze túlmutató reménység részeseivé lehessenek.

Ha Isten is úgy akarja, május 3-án repülünk Cuscóba, ahol egy 6 hetes intenzív nyelvtanfolyamon veszünk részt, hogy a spanyol tudásunkat elmélyítsük. Ezt követően költözünk Curahuasiba, amely egy 2650 méter magasságban fekvő kis város és a misszió helyszíne. Itt június végén szeretnénk kezdeni a munkát. Simon a missziós kórházban fog gyermekorvosként dolgozni, Fruzsina a kórházi és iskolai adminisztráció területén, miközben a lányaink a missziós iskolába járnak a többi misszionárius és quechua gyermekkel együtt. Az első kiutazásunk 3 évre szól, ezt követően dől el, hogy egy második kiküldetés lehetséges-e.

5. táborban: 2010.

Már voltunk jó párszor a többgenerációs gyülekezeti táborunkban és ismertük áldásait. Mégis úgy gondoltuk férjemmel, hogy az idén „elmenekülünk” a világ elől és csak kettesben pihenünk valahol. Meg kell jegyezmem, hogy a szívem mélyén mégis fájlaltam, ha az idén kihagyjuk a tábort, mert az itt eltöltött 7 nap semmihez nem fogható. Én ezt a hetet még az első táborozásunk alkalmával elneveztem: „Egy kis kóstoló a mennyországból”.

Teltek a hetek és mi nem tudtuk eldönteni, hogy hova is menjünk nyaralni: fürdővárosba, Balatonra, Debrecenhez közel vagy inkább távolabb, vagy ahol még sohasem jártunk az országon belül.

Aztán az egyik nap megszólal a férjem: Menjünk mégiscsak a táborba! Nagyon megörültem. Tábornyitón nézegettük a csoportvezető jelölteket: kinél voltunk már és kinél leszünk most?

Kinéztük magunknak Gál Juditot és megkaptuk! Pozitív élmény. Másnap felkért bennünket: Csabát és engem, hogy szolgáljunk bizonyásgtétellel a szerda esti áhítaton. Negatív élmény, legalábbis számomra, aki „rettegek” a szerepléstől. Csaba nem akarta vállalni, de volt egy történetünk életünkről, ami nagyon passzolt az aznapi témához: „Isten törvényeket ad nekünk, ami a mi javunkat szolgálja”.

Csoporttársaink is, Judit is nagyon kérték, gondoljuk meg magunkat... ez a téma annyira aktuális napjainkban.

Óra végére (gondolom a sok imádság eredményeképpen) Csaba meggondolta magát: elvállalja úgy, ha leírja mint egy történetet és felolvassa. Nekem mázsás kő esett le a szívemről. Az egyik csoporttárs

Isten csodatételei életemben

megszólalt: Jaj de jó, hogy meggyőztünk! Csaba válaszolt: Nem ti győztetek meg, hanem – és az ég felé mutatott – ha ezzel egy embernek segíték, már megéri leküzdeni a lámpalázat!

Íme a történet:

A 90-es évek közepén egy pár rendszeresen kezdett templomba és a gyülekezet óráira járni. Elérkezett első táborozásuk alkalma, melyre a férfi nem, de a nő nagyon vágyott. Beiratkoztak, majd továbbra is jártak rendszeresen templomba és órákra. A táborba való indulás előtt az egyik vasárnapi Istentisztelet után a lelkész, mint máskor is, a templomajtóban állva köszönt el a gyülekezettől, mikor is a fiatal pár következett.

A lelkész üdvözölte őket, majd így szólt: Mivel nem vagytok összeházasodva, a táborban külön kell aludnotok! A férfi arca elsápadt, majd elvörösödött, és ezt mondta: Rendben van. Hazafelé sétálva a férfi odafordult a nőhöz és ezt mondta: Most már tényleg össze kell házasodnunk. A nő nagyon örült, hiszen több éve mondta már ezt, sokszor meggyötörten is, de a férfi mindig azt mondta: Nem tudom mire, de várjunk még!

Elmentek a táborba, csodálatosan érezték magukat, hazajöttek és még akkor ősszel összeházasodtak.

A történet keltezése: 1998. Bükkszentkereszt

Szereplők:

lelkész: Püski Lajos

férfi: Kulcsár Csaba (én)

nő: Kulcsárné Klárika

Egy rövid összegzés:

Szükség van valakire, egy lelkészre, egy

emberre, bárkire, aki nemcsak a templomban hiteles és a helyedre tesz!

Szükség van a táborra, mert például ha nem iratkozunk fel, ki tudja meddig várunk volna még a házassággal.

Szükség van a házasságra, mert ez az Isten törvénye és csak így lehet, hogy boldogabban és teljesebben éljed az életed, és „nem csak egy papír”.

A történet nagyon tetszett a gyülekezetnek: meg is tapsolták Csabát. Pozitív élmény. Aztán másnap rengeteg visszajelzést kaptunk, hogy nagyon tetszett a szolgálat és hogy mennyire aktuális volt. Hallottunk róla, hogy a fiatalok egy csoportja (a libegőhöz való kirándulás során) azon vitakoztak, hogy napjainkban fontos-e a házasság? Kell-e az a bizonyos „papír”? Mivel nem jutottak dülőre, a csoportvezető azt javasolta, hogy hagyják abba a vitakozást, majd csak kapnak választ a héten. Nem kellett sokáig várniuk, a válasz megérkezett! Istentől Csabán keresztül (ezért nem mentünk mi kettesben nyaralni).

Remélem, a történet sokak szívét megérinti és a közeljövőben nő az esketések száma a Nagyerdőn.

Kulcsárné Klárika

(2010.09.20.)

Az a kegyelem, amely az emberben tavaszt teremt, elsősorban az örömben ragadható meg.

Zinzendorf ezt a mondást hagyta ránk: „A keresztyénség lényege nem abban áll, hogy az ember kegyes, hanem abban, hogy boldog.

Kegyések a pogányok is lehetnek; a boldogság azonban a kegyelem ajándéka: részvétel az Isten örömében”.

Hasonlóan fogalmaz Stanley Jones: „Isten Szentlelke bennünk lakozásának ez a tudata a legtisztább és legpáratlanabb öröm forrásává válik, amire az emberi szív valaha is képes lehet”.

Az öröm szava úgy vonul keresztül az Újszövetségen, mint örök visszatérő refrén. Annyira, hogy szinte azt lehetne mondani: Isten az Újszövetség szerint öröme által akar üdvözíteni.

Olyan öröm ez, ami valósággal föléli a testiség alantasabb örömeit.

Ennek az örömnek a világában minden más öröm illetlenné törpül.

Megértjük alexandriai Kelemen felkiáltását: „A Szentlélek vidám Lélek!”.

Az evangélium tele van vidám, repeső örvendezéssel...

Jézus azt mondta: „Ezeket azért mondom nektek, hogy megmaradjon tibenetek az én örömöm és a ti örömötök teljesé legyen” (Jn 15,11).

Az evangélium öröme valami olyasminek a megtalálásából származik, ami összeillő és megegyező a mi embervoltunkkal.

SZABÓ LŐRINC:

EGY POHÁR VÍZ

Hogy a napfény ráesett,
szinte szívdobogva nézem
ezüstszikrás börtönében
az ezüsthideg vizet.

Víz, még sohse láttalak;
és lelkem sok szennye-bűne
boldogan megszegyenülve
érzi, milyen tiszta vagy.

Jég vagy! tűz vagy! gyönyörű!
Tündértestű meztelenség,
voltam én is, és leszek még,
mint te, olyan egyszerű?

Jöjjetek, igaz imák:
jó vizek, öntözzetek meg,
és kit oly rosszul szeretlek
válts meg, égi tisztaság!

VITÉZ KATA:

ISTEN AZ ÉGBŐL

Próbáltam megfejteni az Istent,
Ki odaad mindent egy senkinek.
Ki áldott vérét folytatja értünk,
Míg bűnben élnek még az emberek.

Szava szentségét megszegve folyton,
Elbújunk Tőle, félünk - és várunk,
Míg ő előkészíti az utunk,
Mi a felhő-lepedőkön járunk.

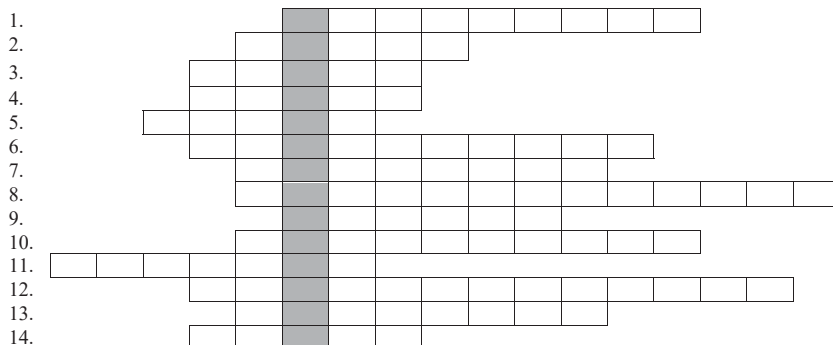
Mert ő ezredjére is csak szeret,
Mevált a bűnből ezredjére is.
Vétkes emberek közt elvegyülve
Kiválogatja szent szereteteit.

Szathmáry Sándor

(a vers szerzője a Bertalan ifi tagja)

Gyereksarok, nem csak gyerekeknek

KERESZTREJTVÉNY

1. Szüleinket szeretni és is kell.
2. Ezen a hegyen adta Isten a Tízparancsolatot.
3. Kinek adta Isten a Tízparancsolatot?
4. Mit nem szabad tenni Isten 8. parancsolata szerint?
5. Mi van akkor a szívünkben, amikor szívből sajnáljuk, hogy Istent megbántottuk?
6. Mit csinál az, aki Istent szavakkal gyalázza?
7. Az Úr napja számunkra.
8. Szófogadás Isten akaratának.
9. Ezt védi a 7. parancsolat.
10. A Biblia egyik fő része.
11. Isten háza.
12. Az a bűn, amiben Isten helyébe mást állítunk.
13. A 9. parancsolat elleni véttség.
14. A mi mennyei Atyánk.

SZÓKERESŐ A TÍZPARANC SOLATBÓL

E	T	A	D	Á	Y	N	A	Ú
S	G	Z	I	S	T	E	N	R
M	E	Y	D	N	Á	V	I	K
O	R	E	I	A	S	É	D	A
N	E	L	O	P	J	T	Z	U
D	S	Z	E	N	T	E	L	D
D	R	S	Z	O	B	O	R	A
N	Y	U	G	A	L	O	M	T

Keressd meg a vízszintesen, függőlegesen vagy átlósan (bármilyen irányban) elrejtett 13 szót, amelyek a Tízparancsolathoz kapcsolódnak.

Játék a családi délutánon

Konyhafestés

Szivárvány –

a Debrecen-Nagyterdei Református
4032 Debrecen, Bolyai u. 25.
Felelős kiadó: Püski Lajos
Nyomda: Litográfia
28. évfolyam 2. szám
Egyházközségünk számlaszáma:
E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Egyházközség hírlevele
Telefon: (52) 410-811
Tördelés: Bene Lászlóné
Készült 350 példányban
Megjelenik havonta
11738008-20012917
Honlap: www.refnagyerdo.hu

- ◆ **Quo vadis scientia? azaz Hová mész tudomány?** címmel tart előadást Dr. Máthé György, fizikus *február 17-én* 17 órától
- ◆ **Családi délután** lesz *február 23-án* 15 órától hittanosoknak és szüleiknek
- ◆ **Úrvacsorai előkészítő istentiszteletek** lesznek *február 27-29-én* 17 órakor
- ◆ **Böjti úrvacsorás istentiszteletek: március 1-jén** fél 9-kor és fél 11-kor

Imádkozzunk...

- ◆ Úrréti közösségünkért,
- ◆ a perui misszióért,
- ◆ gyülekezeti táborunkért,
- ◆ lelki életünk megújulásáért.

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe:

www.refnagyerdo.hu

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Kórházlelkészek: Kenézy Kórház – 511-777/1943; Klinika – 319-057
Európa Rádió – 94,4 MHz

„Változatok meg értelmek megújulásával...” (Rm 12, 2/b)